

NORME DE REDACTARE
pentru volumul Simpozionului
ARHEOLOGIA PEISAJULUI ȘI FRONTIERELE ROMANE

A. Generalități (ilustrații, header de lucrare)

Nu dorim să impunem mai multe reguli decât cele necesare. Nu există deci prevederi obligatorii asupra fonturilor sau mărimii lor, a formătărilor titlurilor și subtitlurilor. Nu există deci constrângeri asupra chestiunilor care pot fi realizate prin formatarea fișierelor. Ceea ce nu înseamnă că nu vor fi reguli...

Vom publica volumul de comunicări în format A4, cu margini de 2 cm. În consecință, **ilustrațiile** nu vor putea fi mai late de 17 cm, la o rezoluție de 300 dpi (nici mai mult, nici mai puțin). Înălțimea ilustrațiilor va ține seama de dimensiunea utilă a paginii (27 cm), din care se va scade necesarul pentru eticheta de ilustrație. Recomandăm „îngroparea” ilustrației în text, dar nu obligăm autorii să facă ei înșiși acest lucru (poate fi dificil); de aceea, fișierele imagine (tif, jpg sau altele adecvate) vor fi numerotate (fig_01, fig_02, etc) și vor fi predate separat, însoțite de un fișier Word cu etichetele de ilustrație. Locul de implementare al fiecărei ilustrații în text va fi indicat pe un paragraf separat, între slash-uri.

exemplu: /figura 1/

Vă rugăm, în cazul fișierelor care permit opțiuni de compresie (precum jpg), să folosiți compresie minimă (deci calitate maximă). În mod normal, oricare editor de imagine are, în cadrul procedurii de salvare, opțiuni de calitate. Toată ilustrația va fi color.

Pentru cazuri speciale (de ex. ilustrație foarte mare), vă rog să ne contactați, pentru a stabili împreună o soluție tehnică acceptabilă ambelor părți.

Lucrarea va fi însoțită de următoarele **elemente introductive**:

- titlul (evitați titlurile foarte lungi, care nu încap pe două rânduri)
- autorii, pentru care se menționează apartenența instituțională și email-ul de contact (acestea din urmă nu vor apare în textul lucrării, ci într-o listă a participanților)
- 5 cuvinte sau expresii cheie, în română și engleză
- un rezumat în engleză, de minimum 250 de cuvinte (dar nu mai mare de 500 de cuvinte)

Dacă lucrarea este mai mare de 5 pagini, se recomandă structurarea ei corespunzătoare, prin subtitluri care să permită cititorului să înțeleagă mai ușor elementele principale.

Lucrarea se redactează **în limba română**. Fac excepție invitații care, dintr-un motiv sau altul, consideră că stăpânesc mai bine o limbă de circulație internațională, dar acest lucru va fi comunicat editorilor de la început.

Cele mai importante instrucțiuni se referă la redactarea aparatului critic. Normele vor fi structurate pe două paliere: editarea notelor și editarea listei finale de referințe.

B. Reguli de referențiere în corpul comunicării

Există numeroase sisteme de referențiere, diferența majoră fiind între cele care fac trimiterea în corpul textului și cele care folosesc note de subsol (cele la final de articol au rămas moștenire de pe vremea mașinii de scris, fiind contraproductive). Pentru cei obișnuiți cu prima variantă (uzuală mai ales în revistele tip „science”), o pot folosi mai departe, citind însă și detaliile de mai departe). Ca idee generală încurajăm trimiterile scurte în text, iar cele elaborate (multe titluri, comentarii) în notă de subsol (toate numerice, arabe). Se permite combinația celor două tipuri de trimiteri.

Vă rugăm, în continuare, să citiți o selecție de **recomandări** pentru redactarea referințelor în text:

1. Referința poate fi directă sau indirectă:

(1.a) directă – când numele autorului este amintit în text, dar nu în paranteză.

Așa cum Popescu (1999) a argumentat, se poate spune că...

(1.b) indirectă – când numele autorului nu apare în frază, ci în paranteza de referențiere.

Așa cum deja s-a demonstrat (Popescu 1999), nu există nici un dubiu că...

Notă: sugestia și recomandarea este ca în cazul referinței directe să fie folosit și prenumele autorului, din motive de eleganță și pentru evitarea oricăror ambiguități, cel puțin la prima sa mențiune; deci

Așa cum Aurelian Popescu a argumentat (1999), se poate spune că...

2. Se face referință la mai mult de o lucrare (în aceeași frază, cu același context).

(2.a) cazul două lucrări:

(2.a.1) citarea directă se ordonează după anul publicării (și doar secundar alfabetic)

Vasilescu (1964) și Ionescu (1980)

dar...

Bulgarov (1980) și Iosif (1980)

(2.a.2) citarea indirectă folosește aceleași reguli de sortare de mai sus

Piesele fost publicate de multă vreme (Vasilescu 1964; Ionescu 1980), deci ar fi trebuit să fie cunoscute.

dar

Piesele fost publicate (Basilescu 1980; Ionescu 1980), deci ar fi trebuit să fie cunoscute.

(2.b) cazul trei sau mai multe lucrări (în același context)

(2.b.1) urmează regulile de sortare exprimate la cazul anterior

enumerarea a mai mult de doi autori, prin citare directă, în text, este contra-recomandată, enumerarea putând fi virtual lungă, producând urmărirea dificilă a argumentației; (*contra-*) exemplu:

Mai mulți autori s-au exprimat deja asupra chestiunii absenței șanțului, între care Dumitru Tudor (1978, 213-214), Ioana Bogdan Cătănicu (1997, 97) sau Jöelle Napoli (1997, 213-215, 311-326, 511 cu fig. 16), însă lucrurile nu par deocamdată suficient de clare.

(2.b.2.) enumerarea de trei sau mai mulți autori se va realiza preferențial în cuprinsul notei, cu citare directă sau indirectă, după preferințe și context:

Numeroși autori și-au arătat convingerea că Troianul nu are șanț¹, însă chestiunea continuă să intrige.

nota 1: Dumitru Tudor (1978, 213-214), Ioana Bogdan Cătănicu (1997, 97) sau Jöelle Napoli (1997, 213-215, 311-326, 511 cu fig. 16).

3. Se citează o lucrare cu mai mulți autori (în text sau în notă):

(3.a) cu doi autori:

autorii sunt amintiți în ordinea originală, doar cu numele separate de o virgulă, urmate (fără virgulă) de anul de publicare (numele și anul sunt argumente în altă ordine de idei, deci nu necesită un separator logic):

Ionescu, Popescu 1979

(3.b) cu trei sau mai mulți autori (în text sau în notă):

este numit primul autor (doar **numele**) urmat de expresia **et al.** (non-italic!) și de **an**:

Davidoff et al. 1996

Note:

(3.b.1) în cuprinsul Listei de referințe (vezi) sunt enumerați toți autorii lucrării, conform regulilor arătate mai jos;

(3.b.2) în această situație menționarea prenumelui autorului este de evitat, chiar în cazul citării directe.

4. Mai multe lucrări publicate în același an de același autor:

(4.a) pentru același autor cu două lucrări la codul de referențiere se adaugă (spațiu) litere, în ordine alfabetică, câte sunt necesare:

(4.a.1) în același context, la rând: **Baciu 1977 a și b;**

(4.a.2) în contexte diferite, cu citări separate: (prima instanță) **Baciu 1977 b;** (a doua instanță) **Baciu 1977 a.**

(4.a.3) identificarea lor drept (a) sau (b) se va face funcție de regulile stabilite în fișierul Lista de referințe (1.3.4., nota)

(4.b) doi autori cu nume identic dar diferiți (cu prenume diferite)

(4.b.1) pentru a evita confuziile, dacă avem în lista de referințe doi autori cu același nume, dar cu prenume diferite, acest lucru va fi marcat, inclusiv în codul de referențiere folosit în text (sau note), prin adăugarea inițialei (sau inițialelor!) care fac diferența, de forma **Popescu A. 2006** sau **Popescu B. 2004;**

(4.b.2.) regula enunțată mai sus este valabilă chiar dacă autorii cu nume identic nu au lucrări în același an, pentru a indica cititorului, de la prima vedere, că în lista de referințe va găsi mai mulți autori cu același nume (este o excepție de la regulile curente, trebuind să atragă atenția asupra situației speciale).

(4.b.3) o soluție elegantă ar fi citarea directă, cu regulile enunțate la (1.a), respectiv cu prenume: **Alexandru Popescu (2006)**, respectiv **Bogdan Popescu (2004)**, cel puțin la prima citare, tot pentru a indica cititorului, foarte explicit, că sunt doi autori diferiți.

5. Citarea unei surse care nu are paginație se face în felul următor:

(5.a) material publicat sau fișier electronic fără paginație înscrisă, dar cu formatare de pagină (de pildă într-un fișier pdf): **Popescu 1999, /p. 11-12/**

(5.b) material publicat online, eventual de dimensiuni mari; alternative: mențiunea unui reper, precum **subtitlul...**, sau **lângă figura...** (deci **Popescu 2007, subtitlul Probe**)

(5.c) material documentar care, prin natură, nu are pagini, ci minutaj (filme, înregistrări audio): **de la XX' xx" la XX' xx"**, <'> fiind semnul convențional pentru minute, iar <"> pentru secunde; regula se va aplica pentru oricare material mai lung decât un spot (30 secunde); exemplu: **Popescu 2010, de la 7'12" la 9'07"**).

C. Lista de referințe

Realizarea de subliste (izvoare, cărți, studii, etc) este la latitudinea autorilor.

Lista de referințe („bibliografia”) va fi poziționată la finalul articolului. Recomandarea noastră este să o faceți într-un fișier separat (purtând numele primului autor și mențiunea „referințe” (Ionescu_refer.docx)

1. Soluții diverse (necesare infra).

1.1. Tratarea elementelor necunoscute.

1.1.1. autor necunoscut: Anonymus (abrev. **Anon.**) – autor necunoscut (neidentificat)

1.1.2. loc necunoscut de publicare: **sine loco** (s.l.)

1.1.3. editor necunoscut: **sine nomine** (s.n.), urmat de specificația tipică (ed.)

1.1.4. cu an necunoscut de publicare: **sine anno** (s.a.)

1.2. Rezolvarea link-urilor

Există situații în care un link este foarte lung, depășește un rând (format A4), făcând dificultăți în paginare. Se pot folosi link-uri „îngropate” (pentru cine știe), dar soluția recomandată este să le folosiți doar în interiorul notelor de subsol.

1.3. Un autor sau mai mulți autori

1.3.1. Un autor: **Autor, I.I., an**

unde I. reprezintă inițiala prenumelor (toate câte se cunosc, în ordinea lor);

între inițiale nu se lasă spațiu

1.3.2. Doi autori: **Autor1, I.1, Autor2, I.2, an**

1.3.3. Trei sau mai mulți autori: **Autor1, I.1, Autor2, I.2, AutorX, I.X, an**

Notă: spre deosebire de codurile de referențiere folosite în text și note (maximum doi autori cu numele propriu), în lista bibliografică se vor înscrie toți autorii, în ordinea originală.

1.3.4. Același autor (sau combinație de autori) care a publicat unul sau mai multe articole în același an, toate citate în listă:

Sintaxă: **Autor, I., anul a** (primul caz)

Autor, I., anul b (al doilea caz)

Autor, I., anul c (al treilea caz, etc.)

Note: între an și literă există un spațiu; sortarea (a, b, c) se face după Titlu.

1.4. Relația Editură – Loc de publicare

Sintaxa solicitată este **Editură: Loc**

unde

Editură = toate editurile implicate, separate de virgulă
alternativă: secvența Editură1: Loc1, Editură2: Loc2?

1.5. O carte publicată într-o serie.

Cărțile au o sintaxă descrisă la 3.1. Între *Titlu* și Editură se adaugă, între virgule, Seria din care face parte și numărul, după exemplul următor:

Kulakov, V.I., 2005 – *The Amber Lands in the Time of the Roman Empire*, **BAR Intl. Series, 1356**, Archaeopress: Oxford.

1.6. Abrevieri diverse

1.6.1. editor, editori: **(ed.)**,

1.6.2. traducător, traducători: **(trad.)**,

în cazul în care o carte (de pildă un izvor literar) reprezintă o traducere, autorul traducerii ia poziția sintactică a editorului (eventual o urmează), respectiv **Traducător, I., (trad.)**,

1.6.3. pagini (**p.**, niciodată pp.)

- abrevierea pentru pagini se folosește doar în cazuri de forță majoră, pentru a evita ambiguitatea unor serii de cifre care riscă să devină criptice;
- menționarea paginilor la capătul unei referințe de articol într-un periodic sau într-o carte colectivă se face doar sintactic (prin poziția intervalului de cifre), fără suportul abrevierii, aflându-se totdeauna la sfârșit (... *SCIVA* 20, 1969, 2, **195-218.**)

1.7. Verificarea datelor unei publicații în cataloage online

Întrucât se întâmplă frecvent ca datele pe care le deținem să nu fie complete, în vederea publicării ar fi de dorit ca informațiile să fie verificate pe Internet.

Informațiile vor fi verificate pe următoarele surse (doar una dintre ele este necesară, dacă este edificatoare):

1.7.1. World Catalog (<http://www.worldcat.org>)

Nota: pentru că în State nu prea s-a auzit de București (fie și Bucharest), Cluj-Napoca și alte sate băștinașe, atunci când căutați o carte va trebui să declarați o locație de care au auzit și băștinașii americani; încercați „Paris”.

1.7.2. În cazul în care baza de date amintită mai sus nu conține titlul căutat, se poate recurge la oricare bază de date europeană (mai ales pentru titluri relativ noi, fiindcă acestea se actualizează mai repede, pentru literatură europeană, decât cele americane); sugestia noastră este [Karlsruhe Virtual Catalog](#), însă în această materie posibilitățile sunt aproape nelimitate.

1.7.3. Pentru publicațiile românești – absente în bazele de date de mai sus – încercați baza de date a [Bibliotecii Naționale](#), a [Bibliotecii Centrale Universitare](#), sau oricare altă resursă disponibilă.

1.7.4. O alternativă o reprezintă sistemul internațional de identificare a unei publicații ([DOI](#)).

1.8. Codul de identificare

Toate expresiile de mai jos, din corpul unei liste de referințe, au două componente majore: 1. Codul de identificare; 2. Detaliul bibliografic (datele în detaliu ale unei publicații). Cele două părți sunt separate de o linie lungă (–) între două spații.

Codul de identificare este compus din două părți, respectiv **Autor** și **An**.

Sintaxa este următoarea:

Autor, I.(inițiale), an, respectiv **Popescu, I., 2003**

1.8.1. În cazul în care autorul are mai multe prenume, sunt enumerate toate inițialele, urmate de puncte, **fără spații între ele**. Exemplu: **Ionescu, I.A., 1999**.

1.8.2. În cazul în care lucrarea are mai mulți autori, ei sunt enumerați, după regulile de la 1.8.1., separați de o virgulă, în ordinea prevăzută pe publicație, respectiv **Autor1, I.1, Autor2, I.I.2, etc.**

- excepțiile pot fi acceptate pentru titluri cu peste 10 autori, situație în care se folosește sintaxa din referințele textului sau notelor de subsol (vezi documentul *Sistemul de referențiere*), cu utilizarea suplimentară a inițialelor prenumelor (**Autor1, I.1, et al., anul**).

1.8.3. Autorii sunt separați de virgule, inclusiv ultimii doi, fără folosirea unei conjuncții conectoare (*și*).

1.8.4. În cazul unor periodice ale căror date de apariție apar ca un interval (1989-1992) – fapt frecvent în publicațiile românești, dar illogic ca datare a unui volum – va fi folosit pentru codul de identificare doar anul final (deci **1992** pentru 1989-1992).

1.8.4. În cazul în care ne referim la o colecție cu volume apărute în ani diferiți, atunci în codul de identificare va apare intervalul dintre primul volum și ultimul volum (vezi exemplul de la 6.2., final).

2. Articole.

2.1. Articole în periodice.

sintaxă: **Autor, Inițiale., an – Titlul articolului, Nume Complet al Periodicului, (seria,) nr. volum, (interval ani,) (nr. fascicol,) pagini**

unde:

- an – cel de apariție, sau ultimul an dintr-un interval (**1992** pentru 1989-1992); în acest ultim caz, între nr. volum și nr. fascicol (sau pagini) se intercalează intervalul respectiv (1989-1992)
- se menționează **SN** (serie nouă) doar pentru seria nouă (la cea veche nu se face mențiunea); dacă în practică se cunoaște un alt mod de afișare (**NS**, ca la Dacia) se va respecta cutuma (decizia aparține redactorului)
- nr. volum se înscrie, de regulă, cu cifre arabe, indiferent de notația originală; deci **48**, nu XLVIII
- (ani), numai dacă există un interval; se exprimă intervalul de ani înscris pe pagina de gardă
- paginile se exprimă numeric, fără prefixul p. (sau alt înscris), cu cifre complete (tot articolul!), cu cratimă: **130-139** (nu 130-9)

2.2. Rezumatul unui articol dintr-o bază de date.

În cazul în care doriți să folosiți informația găsită într-un rezumat (online) al unui articol care ar fi trebuit plătit, se folosește sintaxa de la 2.1., la care se adaugă ([abstract online](#)).

Este de evitat.

2.3. Un articol găsit la o adresă internet, fără corelativ în material tipărit. Vom urma, pe cât posibil, sintaxa de la 2.1., înlocuind ceea ce este de înlocuit, adăugând titularul site-ului (nu adresa), URL-ul sub link și data vizitei.

Allason-Jones, L., sine anno – a Life and Society, *Hadrian's Wall Research Framework*, section *Life and Society (overview)*, Durham University website, [link](#) –15 Feb. 2011.

note:

- Url-ul real se află sub link și poate fi folosit la click!
- Titularul site-ului are aici poziția funcțională a „locului de apariție”

2.4. Articole de presă (în general, indiferent de mediu).

2.4.1. Urmează pe cât posibil sintaxa de la 2.1, cu adaptările necesare.

sintaxă: **Autor, Inițiale., (Autor, Inițiale., /etc/), an – Titlul articolului, *Nume media*, identificare număr/ data (la nivelul de specificitate posibil), pagini (dacă există numerotare), ([link](#) – data ultimei vizite, pentru surse online).**

Exemplu (de pe net – lipsește numărul):

Bădin, A., 1992 – M.S. Regele MIHAI I al României propus candidat la președinție, *România liberă*, /anul, nr./, 21 iulie 1992, p. 1.

2.4.2. În cazul edițiilor online (sau a publicațiilor exclusiv online) se urmează procedura tipică surselor online:

Lazăr, S., 2013 – Întâlnire de gradul zero, sub Kilimanjaro. O profesoară de limba engleză din Pitești, oaspete la triburile izolate din Africa, *Jurnalul Național*, 26 feb. 2013, [link](#) – 27 feb. 2013.

2.5. Informații din medii de stocare și informare publice.

Sintaxă: **Autor(i), an – Nume articol (obiect), *Mediul de stocare*, [link](#) – data vizitei.**

Exemplu: **Anon., sine anno – Roman Army, *Wikipedia*, [link](#) – 27 feb. 2013.**

2.6. Filme și alte produse multimedia.

Sintaxă: **Autor(i), an – Titlu, *Site*, [link](#) – data vizionării, minute** (sau alte unități de măsură)

Exemplu: **Gabriel Roxin, Gabriel Vasilescu, 2012 – Dacii. Adevăruri tulburătoare, *YouTube*, [link](#) – 27 feb. 2013, 53 min.**

note:

- în exemplul de mai sus la poziția Autori figurează producătorii filmului, fapt natural pentru o producție documentară, ei fiind de altfel menționați expres de genericul filmului; pentru producțiile artistice probabil va fi necesară o sintaxă diferită;
- numele documentarului este cel scris pe peliculă, nu cel sub care materialul a fost postat, în acest caz diferit (dar și irelevant: *Dacii – Adevăruri tulburătoare – Documentar 2012 HD*), decât în cazul în care genericul lipsește.

2.7. Articole în cărți editate: vezi 3.3.

3. Cărți

3.1. Carte de autor

Sintaxă: **Autor(i), an – Titlu, /Seria, nr.,/ Editură: Loc.**

Exemplu: **Curta, F., 2001 – *The making of slavs: history and archaeology of the Lower Danube Region, ca. 500-700*, Cambridge studies in medieval life and thought, 4th, ser., 52, Cambridge University Press: Cambridge, New York**

3.2. Cărți editate (colective)

Sunt cărți cu multipli autori (zeci în principiu), aflate sub coordonarea (/editarea, redacția) unei persoane sau a unui grup restrâns de persoane nominalizate pe pagina de gardă.

Sintaxa: **Editor1, I.1, Editor2, I.2, /etc./, (ed.) anul – Titlu, /Seria, nr.,/ Editură: Loc.**

Exemplu: **Curta, F., (ed.), 2005 – *Borders, barriers, and ethnogenesis: frontiers in the late Antiquity and the Middle Ages*, Studies in the early Middle Ages, 12, Brepols: Turnhout.**

note:

- se respectă regula enunțată pentru Autori, de a enumera toți editorii, chiar dacă sunt mai mulți; excepție fac cazurile în care există un colegiu editorial (mare), condus (coordonat, etc.) de o persoană sau un grup mic, situație în care cei din urmă se amintește drept **ed.**
- în lipsa unui „editor”, oricare alte funcții de „coordonare” (de ex. „coordonator”), se asimilează și se notează la fel – **(ed.)**

3.3. Articole în cărți editate (v. 3.2.)

Este vorba despre contribuțiile din interiorul unor volume precum cele de la 3.2.

Sintaxa o urmează pe cea de la 2.1.:

Autor(i), I., an – Titlul articolului, *Numele (scurt) al cărții*, Editor(i), I., (ed.), Editură: Loc, pagini.

Teodor, E.S., 2005 – *A Shadow of a Frontier. The Walachian Plain during the Justinianic Age, Borders, Barriers, and Ethnogenesis*, F. Curta (ed.), Brepols : Turnhout, 205-245.

A se observa că:

- a fost folosit numele scurt al cărții (compară cu 3.2.)
- nu se mai indică seria din care volumul face parte
- sintaxa Nume, Inițiala /prenumei/ este inversată la editor

4. Izvoare

4.1.1. Ediții critice dintr-o serie:

Sintaxă: **AutorAntic, *Lucrare_abbrev* – Numele complet al operei, *Numele seriei*, nr., Editor(i), I., (ed.), Editură: Loc, an.**

Exemplu: **Jordanes, *Getica* – (*Getica sive*) *De origine actibusque Getarum, Monumenta Germaniae Historica*, 5 (1), Mommsen, T., (ed.), Weidmann: Berlin, 1882.**

note:

- abrevierea este cea cutumiară (pentru cazuri în care aceasta este consacrată; altfel – se va propune una);
- partea din paranteză, la exemplul de mai sus, reprezintă partea din titlul original care de obicei nu se citează; este o chestiune la latitudinea editorului de număr

4.1.2. Traduceri

Sintaxă: **Autor***Antic*, **Lucrare_abbrev – Titlul cărții**, Traducător(i), I., (trad.), Editură: Loc, an.

Jordanes, Getica – The origin and deeds of the Goths, in English version, Mierow, Charles C., (trad.), Princeton, 1908.

sau

Jordanes, Getica – Getica, Popa-Lisseanu, G., (trad.), Centrul European de Studii Tracice, Nagard: Roma, 1986.

4.1.3. Ediții critice cu traducător diferit de editor:

Sintaxa propusă este un mixaj al celor de mai sus, amintind, în ordine, **Editorul și Traducătorul**.

Exemplu: **Constantin Porphyrogenetul, De administrando – Constantine Porphyrogenitus. De administrando imperio**, Moravcsik, G., (ed.), Jenkins, R.J.H., (trad.), **Dumbarton Oaks: Washington, 1967.**

4.1.4. Culegeri de texte.

Sintaxa urmează regulile generale ale grupajului 4.*, folosind însă pentru codul de identificare abrevierea consacrată.

Exemplu: **FHDR II – Fontes Historiae Dacoromanae, Izvoarele Istoriei României, II. Autori de la anul 300 până la anul 1000**, Mihăescu, I., et al., (ed.), Editura Academiei, 1970.

5. Corpora

Se folosesc prescurtările tradiționale, respectiv abrevierea și numărul. Aici nu se poate formula o sintaxă foarte clară (eventual valabilă în toate cazurile), ea fiind totuși: **Abrevierea, Volumul – Numele colecției, Titlul volumului, fără citarea ediției.**

Exemplu:

CIL III – Corpus Inscriptionum Latinarum, Inscriptiones Asiae, provinciarum Europae Graecarum, Illyrici Latinae.

6. Cataloage sistematice, enciclopedii.

Fiind instrumente de lucru frecvent citate, multe dintre ele au deja forme consacrate de citare. Fiindcă multe au fost re-editate, este necesară trimiterea la ediția folosită.

6.1. Cataloage sistematice.

Unele colecții de piese au apărut pe perioade lungi de timp, în numeroase volume, unele în ediții revizuite. Codul de identificare va avea următoarea sintaxă:

Abrevierea, Volumul.(Fascicola), Ediția, unde:

Volumul și Fascicola se exprimă cu cifre arabe

Ediția se exprimă cu cifre latine

Detaliul bibliografic va avea următoarea sintaxă:

Nume Corpus, Titlul volumului, ed. I. Editor, (ediția,) Editura: Locul, anul.

Exemple:

RIC 1 – Roman Imperial Coinage, Augustus to Vitellius, ed. H. Mattingly, Spink: London, 1923.

RIC 2.1. II – Roman Imperial Coinage. From AD 69-96, Vespasian to Domitian, ed. I.A. Carradice, T.V. Buttrey, ed. II rev., Spink: London, 2007.

6.2. Enciclopedii

Unele enciclopedii au dimensiuni fabuloase (RE, mai jos – 80 de volume), și, datorită organizării lor alfabetice, nu este necesară precizarea volumului; totuși, au apărut volume suplimentare, cu completări, iar acestea trebuie precizate.

Sintaxa propusă este următoarea:

Abreviere (Suppl. nr.) – Titlul (, Nr și Numele Suplimentului), ed. I. Editor, Editură: Loc, ani.

RE – Paulys Realencyclopädie der classischen Altertumswissenschaft: neue Bearbeitung, ed. A. Pauly et al., J.B. Metzler: Stuttgart, 1894–1980.

dar

RE Suppl. III – Paulys Realencyclopädie der classischen Altertumswissenschaft Supplementband III, Aachen-ad Iuglandem, J.B. Metzler: Stuttgart, 1918.

notă: Există arhive digitale pentru o parte a acestor volume, [de pildă](#)

De asemenea, va trebui făcută diferența dintre volumele de bază și versiunile abreviate (și ele mai multe, au trecut de 20 de volume...) sau ediția în limba engleză. Astfel, există o primă versiune abreviată, în 5 volume, cunoscută îndeobște drept **Der Kleine Pauly**, o a doua ediție „abreviată”, în 20 de volume, cunoscută drept **Der Neue Pauly**, dar și o ediție englezească, de obicei denumită, pe scurt, **Brill’s New Pauly**, în plină expansiune (și aici peste 20 de volume). Pentru fiecare caz în parte va trebui găsită referințierea corectă.

Unele enciclopedii mai vechi sunt disponibile pe internet, ca baze de date online (v. <http://de.wikisource.org/wiki/RE>) iar sursa informației ar trebui precizată (există puține biblioteci care au toată colecția RE, deci sursele reale de informație sunt adesea cele oferite de Internet. Pentru a da doar un exemplu, există mai multe versiuni de **(New) Catholic Encyclopedia**, dar și site-uri concurente care afișează conținut diferit.

vezi <http://www.newadvent.org/cathen/>

sau <http://oce.catholic.com/index.php?title=Home>

Din acest motiv, la capătul unei referințieri bibliografice normale (ca în exemplul de mai sus), se va face mențiunea online, cu link-ul „îngropat” sub text (backlink).

Un caz similar cu exemplul 2 de mai sus (de observat că nu are o abreviere notorie, așa încât am recurs la o sintaxă comună de carte):

Lahovari, G.I., Brătianu, C.I., Tocilescu, G.G., (ed.), 1898-1902 – Marele dicționar geografic al României, 5 vol., Societatea geografică română: București.

